

С Ё Н Н Я Ў НУМАРЫ:

♦ МІТЫНГ ПАДТРЫМКІ
В'ЕТНАМА ♦ РАЯЦЦА КУ-
РАТАРЫ ♦ ІДЗЕ ЗАЛІК
♦ ВЕСТКІ З ФПМ ♦ НА
СЦЭНЕ— СТУДЭНТЫ ЛЬВО-
ВА ♦ ЗДЫМАЮЦЬ ФОТА-
АМАТАРЫ ♦ БДУ — СПАР-
ТЫЎНЫ ♦ АКНО Ў ПРЫРО-
ДУ

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

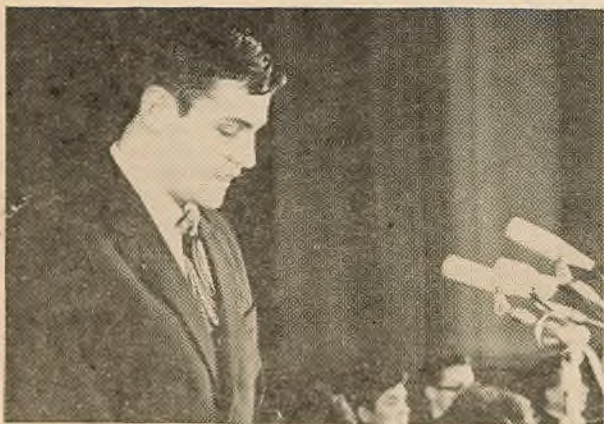
ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАўНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 10 (1008)

ЧАЦВЕР, 29 сакавіка 1973 г.

Цана 2 кап.

Год выдання XXXVIII

МІТЫНГ САЛІДАРНАСЦІ

Мітынг «Савецкая мо-
ладзь — юнаму пакаленню
В'етнама», які адбыўся ў ак-
тавай зале БДУ, адкрыў рэк-
тар універсітэта прафесар
У. М. Сікорскі.

Адзін за другім выхо-
дзяць на трыбуну аспірант
Пётр Краўчанка (на здымку
злева), сакратар камітэта
камсалола гістфака Ірына
Жвалеўская, студэнты Ва-
сіль Кузьміч і Таццяна Дзе-
вакова.

Яны гавораць аб гатоўна-
сці моладзі ўніверсітэта
прысці на дапамогу в'ет-
намскім сябрам, і не толькі
грашовымі сродкамі, якія
будуць адлічаны на будаў-
ніцтва школ і бальніц, але
і, калі спатрэбіцца, працай
студэнцкіх будаўнічых ат-
радаў.

На трыбуне студэнт V
курса матфака Нгуен Хыу
Монг:

— Сёння, калі на нашай

зямлі наступіла сапраўдная
вясна, мы сталі сведкамі
новай дэманстрацыі брац-
кага інтэрнацыяналізму: на-
роды сацыялістычнай са-
дружнасці аказваюць знач-
ную дапамогу ў адбудове
маёй краіны.

Ад імя ўсіх в'етнамскіх
студэнтаў, якія вучацца ў
Мінску, я дзякую савецка-
му народу за падтрымку і
сяброўства.

НАРАДА КУРАТАРАЎ

На мінулым тыдні ад-
былася нарада курата-
раў.

Аб рабоце студэнцкіх
камсамольскіх груп і ро-
лі куратара гаварыў у
сваім выступленні сакра-
тар камітэта камсалола
А. Слука. Ён адзначыў
станоўчае ў сумеснай ра-
боце многіх куратараў і
камсамольскіх груп, а
таксама звярнуў увагу на
недахопы.

Сакратар парткома
Т. Я. Дударова падкрэслі-
ла важнасць ініцыятывы
камсамольскіх актывістаў
у правядзенні выхаван-
чых мерапрыемстваў, ак-
рэсліла ролю куратара,
які ў неабходны момант
прыходзіць на дапамогу,
але ні ў якім разе не
падмяняе студэнцкі ак-
тыў.

Гаворка ішла і аб не-

дахопах у інтэрнатах, аб
захадах ва ўстанавленні
там узорнага парадку.

На нарадзе выступілі
куратары Ю. Я. Селяні-
наў — дацэнт кафедры
ядзернай фізікі, Н. П.
Сікорская — выкладчыца
кафедры англійскай мо-
вы і Р. У. Гілевiч — вык-
ладчыца географічнага
факультэта.

Выступіўшы адначы-
лі вялікую ролю курата-
ра ў выхаванні будучых
спецыялістаў, унеслі шэ-
раг прапанов, накіраван-
ых на палепшэнне рабо-
ты куратара і камсамоль-
скай арганізацыі групы,
падзяліліся вопытам.

Аднадушна была пад-
трымана прапанова пры-
мяняць больш суровыя
меры пакарання да сту-
дэнтаў — парушальнікаў
дысцыпліны.

В. ДАШКОЎ.

ПАБЫЛІ НАСТАЎНІКАМІ

Нядаўна закончылася пе-
дагагічная практыка ў сту-
дэнтаў — вярчэнікаў. Многія
з будучых філолагаў і ма-
тэматыкаў, гісторыкаў і хі-
мікаў, біёлагаў і фізікаў
упершыню адчулі сябе на-
стаўнікамі. Нялёгка гэта
справа — вучыцца і праца-
ваць. У час педагагічнай
практыкі клопатаў у сту-
дэнтаў — вярчэнікаў прыба-
вілася. Пасля напружанага
працоўнага дня трэба было
ісці ў школу і быць пад-
рыхтаваным да правядзен-
ня ўрокаў.

За месяц практыкі кож-
ным студэнтам не так ужо
многа было дадзена ўро-
каў — усяго па пяць—сем.
Але рыхтаваліся да іх, як
да экзаменаў. І многія ат-
рымалі станоўчыя адзнакі.
Студэнты разумеюць,
якая адказная ім прадстаіць
праца, і таму загадзя хо-
чуць лепш пазнаёміцца са
школай, выказваюць пажа-
данне, каб ужо на чацвёр-
тым курсе можна было
практычна пазнаёміцца з
работай настаўнікаў у шко-
ле рабочай моладзі. І на

працягу года падтрымліваць
гэтыя сувязі, каб даскана-
ла вывучыць школьныя пра-
грамы, падрыхтаваць на-
глядныя дапаможнікі, блі-
жэй пазнаёміцца з вучнямі.
Многія студэнты-вячэрні-
кі працуюць не па спецы-
яльнасці. І таму такое па-
ступовае знаёмства з рабо-
тай школ рабочай моладзі
проста неабходна.

Кіраўнікі і настаўнікі
школ рабочай моладзі вы-
казваюць пажаданне, каб
будучыя студэнты — прак-
тыканты і выкладчыкі былі

частымі гасцямі ў вучняў.
Заслугуе увагі правя-
дзенне дня адкрытых дзвя-
рэй для вучняў вярчэніх
школ. Трэба часцей знаёміць
іх з навінамі ў галіне фізі-
кі, хіміі, матэматыкі, на-
ладжваць высокакваліфіка-
ваныя лекцыі па праблемах
навукі і тэхнікі, на актуаль-
ныя маральна-этычныя тэ-
мы. Такія сувязі, бясспрэч-
на, будуць плённымі.

В. КАЛАДЗІНСКІ.

ЛЕНІНСКІ ЗАЛІК

ПЛАН РАБОТЫ КОЖНАГА

Ленінскі залік увайшоў у
паўсядзённае жыццё камса-
мольскай арганізацыі БДУ,
узбагаціў практыку камса-
мольскай работы, стаў эфек-
тыўным сродкам камуні-
стычнага выхавання студэн-
таў. Падрыхтоўка да яго
садзейнічае арганізацыйна-
палітычнаму ўмацаванню
групавых, курсавых, фа-
культэцкіх камсамольскіх
арганізацый.

Цяпер камсамольскім бю-
ро факультэтаў неабходна
сканцэнтравана свае нама-
гання на выкананні галоў-
най задачы камсалола, па-
стаўленай XXIV з'ездам
КПСС, — выхаванні мола-
дзі ў духу камуністычнай
ідэянасці, адданасці нашай
Савецкай Радзіме, у духу
інтэрнацыяналізму, на ак-
тыўнай прапагандзе норм і
духоўных багаццяў нашага
грамадства. У ходзе Ленін-
скага заліку трэба пастаян-
на дапамагаць юнакам і

дзяўчатам глыбей вывучаць
марксісцка-ленінскую тэо-
рыю, рашэнні XXIV з'ез-
да КПСС, снежаньскага
(1972 г.) Пленума ЦК
КПСС, даклад Генеральнага
сакратара ЦК КПСС тавары-
ша Л. І. Брэжнева «Аб
«50-годдзі Саюза Савецкіх
Сацыялістычных Рэспублік».
У ходзе Ленінскага залі-
ку кожны яго ўдзельнік
складае асабісты комплекс-
ны план «Вучыцца камуні-
зму». У ім неабходна вызна-
чыць перспектыву свайго
прафесійнага і культурнага
росту, свой асабісты ўклад
у пачынацтва. У планах па-
вінны знайсці адлюстраван-
не грамадска-палітычнай
практыка, навукова-тэхні-
чная творчасць, дапамога ма-
ладым рабочым і калгасні-
кам у авалоданні сучаснымі
ведамі, шэфская і агітацый-
на-прапагандысцкая работа,
удзел ва Усесаюзным агі-
тацыйным студэнцкім мола-
дзі, у задачы норм новага

спартыўнага комплексу
ГПА.

Асабістыя планы павінны
быць рэальнымі і канкрэт-
нымі, калектыўна абмерка-
ванымі. На іх аснове кам-
самольскія арганізацыі груп
павінны планавана сваю
работу ў цэлым, прадметна
накіроўваць вучобу, працу і
грамадска-палітычную дзей-
насць юнакоў і дзяўчат,
больш глыбока ўплываць на
фарміраванне асобы мала-
дога чалавека.

Пры складанні планаў
трэба ўлічваць спецыфіку
факультэта, інтарэсы і ма-
гчымасці моладзі, рашуча
выступаць супраць фарма-
лізму.

Асноўныя палажэнні аса-
бістых комплексных планаў,
якія адлюстравваюць пер-
спектыву грамадска-палі-
тычнага і прафесійнага ро-
сту, духоўнага становлення
студэнта, трэба распрацоў-
ваць на ўвесь перыяд Ле-

нінскага заліку. Камсамоль-
скім бюро груп, курсаў, фа-
культэтаў асабліва ўвагу
неабходна ўдзяляць перша-
курснікам, кляпаціцца аб
пастаяннай дапамозе ім у
вучобе, выпрацоўваць у іх
высокае пачуццё адказнасці,
выхоўваць ва ўсіх студэн-
таў няспыннае імкненне да
ведаў.

Кожны студэнт павінен
быць прыцягнут да пра-
цоўнай дзейнасці, удзельні-
чаць у працоўных семе-
страх, у добраўпарадкаван-
ні і азеляненні Мінска і г. д.

У ходзе заліку задача
камсамольскіх бюро фа-
культэтаў—прыцягваць сту-
дэнтаў да V Усесаюзнага
конкурсу студэнцкіх работ
па грамадскіх навуках, гіс-
торыі ВЛКСМ і міжнарод-
нага маладзёжнага руху,
прывесчанага 50-годдзю
прывасцення камсалола імя
У. І. Леніна.

Ленінскі залік «Рашэнні
XXIV з'езда КПСС — у

жыццё!» праводзіцца ў тры
этапы. Яго вынікі будуць
падводзіцца па паказчыках
Усесаюзнага фестывалю са-
вецкай моладзі да 24 чэр-
веня 1973 года, па паказчы-
ках рашаючага года пяці-
годкі—да 31 снежня 1973 го-
да і да 50-годдзя з дня пры-
сваення камсалола імя У. І.
Леніна. У маі-чэрвені 1974
года пройдзе грамадска-па-
літычная атэстацыя камса-
мольцаў. Тых, хто вызначы-
цца ў ходзе Ленінскага
заліку, будуць узнагароджва-
ны значком ЦК ВЛКСМ
«Ленінскі залік».

У чэрвені 1973 года кож-
ная камсамольская аргані-
зацыя павінна глыбока пра-
аналізаваць вынікі вучэбна-
га года, выканання камса-
мольскіх асабістых комплекс-
ных планаў, удзелу ва
Усесаюзным фестывалі са-
вецкай моладзі. Вынікі «трэ-
цяга семестра» падводзяць-
ца пасля яго завяршэння—
у верасні.

УЗНАГАРОДЫ ЎРУЧАНЫ

На сходзе партыйна-
прафсаюзнага актыву
ўручаны ўзнагароды пе-
раможцам сацыялістыч-
нага спаборніцтва ў го-
нар 50-годдзя ўтварэння
СССР.

Пераходны чырвоны
сцяг і Ганаровая грама-
та атрымалі прапіску ў
калектыве хімічнага фа-
культэта, які заняў пер-
шае месца. Вымпелы і
ганаровыя граматы за-
важалі філалагічны і
біялагічны факультэты,
заняўшыя адпаведна
другое і трэцяе месцы.

Адзначан вымпеламі і
граматамі поспех у спа-
борніцтве калектываў
кафедр: гісторыі КПСС
прыродазнаўчых факультэ-
таў, неарганічнай хіміі,
беларускай літаратуры,
біяхіміі і біяфізікі, гіс-
торыі старажытнага свету
і сярэдніх вякоў, гісторыі
журналістыкі, фізічнай
геаграфіі, фізікі паўпра-
ваднікоў, крыміналістыкі,
агульнай матэматыкі, вы-
лічальнай матэматыкі.

Уручыўшы ўзнагаро-
ды, рэктар БДУ прафе-
сар У. М. Сікорскі ад
імя рэктарата, парткома,
мясцкома сардэчна па-
віншаваў пераможцаў і
пажадаў ім новых посп-
ехаў у падрыхтоўцы вы-
сокакваліфікаваных спе-
цыялістаў і разгортванні
навуковых даследаван-
няў.

Л. АРЛОВА.

Узнагароды ўручаюць рэктар БДУ прафесар У. М. Сікорскі і сакратар парткома Т. Я. Дударова.

КАМСАМОЛЬСКАЕ ЖЫЦЦЕ

Калі я разгортваю наш «Беларускі ўніверсітэт», адразу ж шукаю рубрыку «Камсамольскае жыццё». Тут звычайна змяшчаюцца цікавыя матэрыялы. Яны часта выклікаюць спрэчкі, гарачыя дыскусіі, разважанні камсамольцаў. Так было і на гэты раз. Таропка прагледзеўшы газету, я спыніла позірк на артыкуле «Нічога не здарылася...» Л. Перасыпкінай. Ён краінае актуальныя і вострыя пытанні камсамольскага жыцця. Чым вымяраецца ступень актыўнасці камсамольскай групы, што дае вучоба камсамольскага актыву, ці маем мы права лічыць, што ў так званай «ціхай» групе ўсё ў парадку, і інш. Якраз яны і выклікаюць разважанні, патрабуюць вырашэння.

Мне давялося пагутарыць з камсоргам першай групы I курса біялагічнага факультэта Валодзем Лукашэвічам, і я здавалася, што ведаю яе ўсё жыццё. Вельмі жыццядарная і таварыская дзяўчына. Яе энергія і смеласць хапіла б на некалькі чалавек. Вось і ў гэты святочны вечар я заўважыла Любу ў цэнтры ажыўленай групы дзяўчат. Яна вінавата ўсміхнулася:

— Пачакай трошкі. Зусім няма часу.

пановы, наогул тое, што называюць жывым струменем думкі?

— У нашым бюро тры камсамольцы, таму няма ніякай цяжкасці сабрацца разам і пагаварыць аб тым, што хвалюе цяпер, што патрабуе неадкладнага вырашэння. Камсамольцы пасапраўднаму сур'ёзна адносяцца да даручанай справы, душой хварэюць за калектыв.

Пасяджэнні бюро праходзяць як своеасаблівыя «лятучкі», дзе вырашаюцца ўсе бягучыя пытанні: аб пасяховасці, дысцыпліне ў аўдыторыях, аб наведванні студэнтамі лекцый і многія іншыя. Здаюцца і спрэчкі. Бывае, што размова пераносіцца на камсамольскі сход групы.

Я лічу, што гэта ў пэўнай меры нацэлявае камсамольцаў на вырашэнне пастаўленых задач, згуртоўвае, арганізуе на справу, дапамагае кожнаму студэнту быць у гушчыні камсамольскага жыцця.

І яшчэ. Фармальна лічыцца, што ўсе камсамоль-

цы павінны не толькі ведаць, што абмяркоўваецца на бюро, але і ажыццяўляць яго рашэнні. А ці часта мы назіраем гэта? Не. На бюро нешта рашаецца, а радавы камсамалец па-ранейшаму жыве сваім жыццём, адасобленым ад грамадскіх спраў. І гэта — асноўная прычына нараджэння «ціхих» груп, дзе ў «чырвоны кут» пасаджаны абывацкі, пасіўнасць, скептыцызм.

— У артыкуле размова ідзе аб правядзенні камсамольскага сходу «Кожнай групе, кожнаму камсамольцу — ударную справу». Хачелася б пачуць, як гэты сход прайшоў у вас, якую канкрэтную дапамогу аказаў вам камітэт камсамала ў падрыхтоўцы сходу?

— Сход прайшоў добра: жыва, цікава, адкрыта. І гэта не мая асабістая думка, а аб'ектыўны вывад, зроблены камсамольцамі. Кожны зачытваў свой комплексны план, які ўяўляў даволі «цвёрдае рэчыва», «вады» амаль што не было. І гэта зразумела. У абмеркаванні

планаў прымалі ўдзел літаральна ўсе камсамольцы, значную ролю адыгралі заўвагі таварышаў-камуністаў.

Значную дапамогу мы атрымалі ад камітэта камсамала. Камсоргам не проста далі адміністрацыйнае ўказанне, але і падрабязна растлумачылі дэталі, дапамаглі парадамі. Сакратар камітэта Вольга Нясук гаварыла з намі не мімаходзь, а сур'ёзна, дэлавата, канкрэтна.

Усё гэта садзейнічала таму, што камсамольцы сапраўды адчулі мэту сходу: кожнай групе, кожнаму камсамольцу — ударную справу.

— Валодзя, раскажы, калі ласка, аб вучобе актыву. — Увогуле, я камсорг яшчэ малады, і вучобу лічу першапачатковай справай. У нас на кожным курсе арганізавана вучоба актыву, акрамя гэтага, камітэт камсамала праводзіць заняткі школы камсоргаў. І гэта дае вельмі многа. Бывае, нешта не атрымліваецца, нешта не зусім зразумела. Хто дапаможа? Школа камсоргаў.

Наогул, пагаворыш з больш вопытным камсоргам, і многае зразумееш, паспееш ліквідаваць недахопы. Парайце старэйшы таварыш нешта са свайго вопыту, глядзіш, а можа і ў нашай групе можна правесці падобнае, што зацікавіла б студэнтаў.

Камсорг вечна ў пошуку. І шчырая сяброўская дапамога вельмі і вельмі дарэчы.

— І зноў я вяртаюся да пасяджэнняў бюро. Вось Ларыса, камсорг групы, аб якой ідзе размова ў артыкуле, кажа: «Якія могуць быць яшчэ пытанні на бюро?» А як лічыш ты?

— Калі такое пытанне ўзнікае ў камсорга, то ці трэба здзіўляцца, што баявая камсамольская ячэйка ператварылася проста ў «ціхую» групу юнакоў і дзяўчат.

Пытанні не бяруцца з галавы. Яны нараджаюцца жыццём і клічуць да жыцця, цікавага, бурлівага, з поўнай аддачай сіл, запалу, маладосці. А яно будзе іменна такім у тым выпадку, калі работа ў камсамольскай групе будзе вясціся не дзеля «галачкі» на перы...

Т. СКІВІЦКАЯ.
(Прэс-цэнтр камітэта камсамала).

У ВНУ КРАІНЫ

★ У Ташкенцкім універсітэце на гістарычным факультэце адкрылася аддзяленне псіхалогіі, дзе навучанне вядзецца па дзвюх спецыяльнасцях: інжынера-псіхолага і сацыяльнай псіхалогіі. Закончыўшы гэта аддзяленне будучы працаваць на заводах, фабрыках і ў навукова-даследчых установах па ўкараненню і паляпшэнню ў іх навуковай арганізацыі працы.

★ Другі год у Петравадзкім універсітэце працуе семінар для маладых выкладчыкаў па педагогіцы вышэйшай школы і псіхалогіі. Тут чытаюцца лекцыі па асновах дыдактыкі, формах і метадах навучання, псіхалагічных асновах тэорыі выкладання і іншых.

★ У сёлетнім навуковым годзе спартсменам Калінінскага ўніверсітэта, якія паказваюць добрыя вынікі і актыўна ўдзельнічаюць у спаборніцтвах, прадастаўлена магчымасць атрымаць другую спецыяльнасць — выкладчыка фізічнай культуры. Загадам рэктара ўжо дваццаць два студэнты з розных факультэтаў залічаны на факультатывны курс.

★ Будучае наземнага транспарту звязваюць з развіццём апаратаў на паветранай падушцы. Мадэль такога апарата «Тайфун» распрацавалі студэнты Уфімскага авіяцыйнага інстытута. Ён цалкам адпавядае сваёй назве. Аснашчаны двухконтурным соплавым рухавіком, скараходны «Тайфун» цудоўна спраўляецца з перавозам пасажыраў і грузаў ва ўмовах бездарожжа. Машина прызначана для шырокага выкарыстання ў малаабжытых раёнах.

К Р Ы Н І Ц А А К Т Ы Ў Н А С Ц І

Як цікава і весела жыць студэнты, калі ў іх ёсць любімая справа і яны знаходзяць у ёй крыніцу натхнення і радасці!

Я вельмі мала была знаёма з Любай Аўрамч — адказнай за культурна-масавае сектар філалагічнага факультэта, а здавалася, што ведаю яе ўсё жыццё. Вельмі жыццядарная і таварыская дзяўчына. Яе энергія і смеласць хапіла б на некалькі чалавек. Вось і ў гэты святочны вечар я заўважыла Любу ў цэнтры ажыўленай групы дзяўчат. Яна вінавата ўсміхнулася:

— Пачакай трошкі. Зусім няма часу.

І спраўды, яе літаральна рвуць на часткі:

— Люба, дзе баяніст?

— Што рабіць з кветкамі?..

І няўрымсліва Люба, удзяліўшы мне хвілінку, зноў пабегла па сваіх справах.

На вечары выступалі пераможцы агляду курсавых агітбрыгад. Сёння яны паказвалі свае лепшыя нумары. А тым часам Люба разказвала аб поспехах і цяжкасцях. Я даведлася, што самы актыўны ўдзел у конкурсе прымалі студэнты II курса беларускага аддзялення. Агітбрыгада ў іх

арганізавана даўно, яна ўжо выступала з канцэртнай і падшэфнай Красненскай школе. Збіраюцца наведваць падшэфную воінскую частку. Турбуе Любу і тое, што горш падрыхтаваліся да агляду першакурснікі беларускага і рускага аддзяленняў. Магчыма, ім цяжка было адразу увайсці ў рытм студэнцкага жыцця. А ў гэтым яна бачыць долю сваёй віны. Але якой радасцю свяціўся твар Любы, калі яна сачыла за выступленнем сваіх сяброў.

Вялікай папулярнасцю сярод студэнтаў філфака карыстаецца ансамбль II

курса беларускага аддзялення «Ліра». У яго рэпертуары, акрамя песень савецкіх кампазітараў, ёсць творы сваіх, курсавых паэтаў. Студэнты спяваюць аб роднай зямлі, аб ваенных часінах. Узнагарода ансамбля — грамата камітэта камсамала і прыз кафедры беларускай літаратуры.

Затым факультэцкі паэт Анатоль Шушко чытаў вершы. Апладысментамі былі сустрэты і вакальны ансамбль «Славела» III курса рускага аддзялення (кіраўнік Віталь Шуварын), і вакальны ансамбль II курса беларускага аддзялення. Як

прафесіянальныя артысты, ігралі трэцякурснікі беларускага аддзялення Франц Сіўко, Люба Хромчанка ў п'есе «Збянтэжаны Саўка». Яны былі ўзнагароджаны граматай і прызам кафедры замежнай літаратуры.

Доўга яшчэ ў гэты вечар гучалі песні і вершы. А я глядзела на Любу і думала, як цікава праходзіць студэнцкія гады ў гэтай дзяўчыне і як многа ўспамінаў пакіне ў яе сэрцы вучоба ва ўніверсітэце.

А. МАРТЫНАВА,
студэнтка II курса
журфака.

1 красавіка спайняецца 3 гады з дня заснавання факультэта прыкладной матэматыкі

ВЕСТКИ З ФПМ

● Камсамольскі сход абмеркаваў вынікі першага вучэбнага семестра. Зроблены вывады з урокаў зімовай экзаменацыйнай сесіі, вызначаны задачы на другі семестр.

● Актыўна дзейнічаюць на ФПМ гурток аптымізацыі пад кіраўніцтвам Р. Ф. Габасавы, Б. С. Каліціна, гурток кафедры вышэйшай матэматыкі пад кіраўніцтвам Ю. С. Багданава, гурток дыферэнцыяльных ураўненняў. Звыш 80 студэнтаў факультэта вядуць у іх навуковыя даследаванні, пішуць рэфераты, выступаюць з дакладамі.

● Шырока вядома ва ўніверсітэце

насенная газета ФПМ «Алгарытм». Добра прадуманым, маляўніча аформленым выйшаў яе 25-ы нумар. Актыўныя карэспандэнты «Алгарытма» — І. Галкін, Н. Валністая, Г. Рудас. Мастацкім афармленнем газета абавязана В. Малюгіну. Рэдактар «Алгарытма» — В. Валчонак.

● 24 сакавіка агітбрыгада факультэта давала канцэрт у інтэрнаце № 6 па Кастрычніцкай вуліцы. Як заўсёды, выступленне студэнтаў вызначалася змястоўнасцю, задорам і гумарам. Найбольшую цікавасць выклікалі сцэнікі са студэнцкага жыцця. Гледачы ўзнагародзілі артыстаў шчырымі апладысментамі.

НА ЗДЫМКАХ: ідзе семінар на кафедры вышэйшай матэматыкі. Аб выніках сваіх даследаванняў расказвае кандыдат фізіка-матэматычных навук А. П. САДΟΥСКИ.

Фота Д. ЧАХОВІЧА.

СУМЕСНЫМІ НАМАГАННЯМІ

тыкі і матэматычнай фізікі фізфака. Сумесна праводзяцца навукова-даследчы і метадычны семінары. Што тыднёва ўдзельнікі навукова-даследчага семінара дакладваюць аб выніках навуковых даследаванняў.

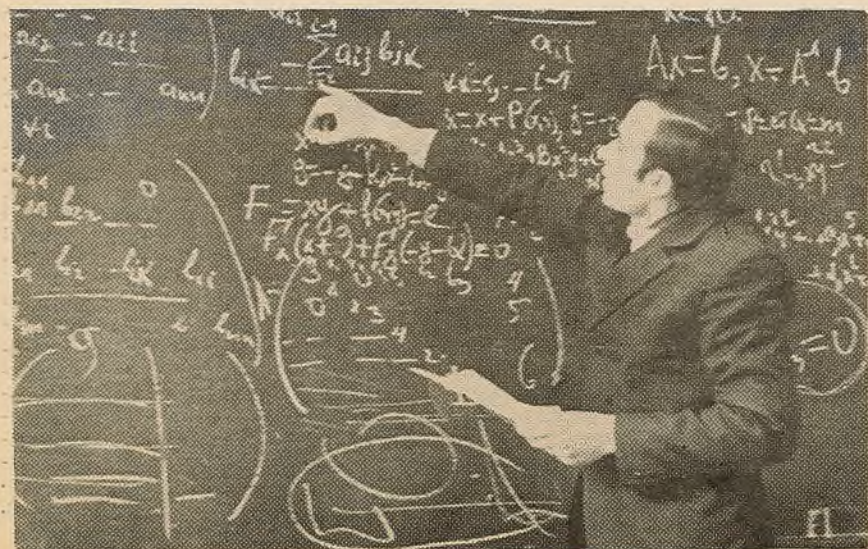
На метадычным семінары ў гэтым вучэбным годзе арганізаван цыкл заняткаў, прысвечаных перабудове матэматычнай адукацыі ў сярэдняй школе. Вывучаюцца змяненні, якія адбыліся ў школьных праграмах, для таго, каб улічыць гэтыя змяненні пры навучанні ў вуні.

Кафедра ўдзяляе вялікую ўвагу вучэбна-даследчай рабоце студэнтаў, у тым ліку студэнтаў малодшых кур-

саў. Адна з форм такой работы — састаўленне вучэбна-дапаможнай картатэкі.

Акрамя работы на асноўным факультэце, выкладчыкі кафедры забяспечваюць чытанне фундаментальных матэматычных курсаў і на спецыяльным факультэце прыкладной матэматыкі. Паколькі работа на спецыяльным факультэце мае сваю спецыфіку, тут працуюць вопытныя выкладчыкі, такія, як дацэнт А. Ф. Навумовіч, старшы выкладчык Л. П. Чаранкова і іншыя.

В. БЯЛЯУСКАЯ.

Весткі з ФПМ

СНТ НАБІРАЕ СІЛУ

Тры гады існуе ў нашым універсітэце ФПМ і столькі ж савет студэнцкага навуковага таварыства, які ўзначальвае студэнт III курса Анятоль Астроўскі. За гэты час праведзена значная работа па павелічэнню колькасці членаў СНТ, узмацненню якаснай падрыхтоўкі работ на ўніверсітэцкі і рэспубліканскі конкурсы. Напрыклад, толькі ў мінулым годзе з 14 прадстаўленых навуковых работ 10 прысуджана першая катэгорыя, астатнім — другая. А рабоце А. Мяцельскага

прысуджана першая рэспубліканская прэмія.

Тыя, хто жадае займацца на той ці іншай кафедры, размяркоўваюцца па групам. Толькі адна кафедра вышэйшай матэматыкі налічвае ў сваім гуртку больш 30 студэнтаў. Чацвёртакі і пяцікурснікі працуюць у студэнцкім вылічальным цэнтры, які знаходзіцца на гаспадарчым разліку. Лепшых СВЦ рэкамендуе ў навуковае таварыства.

Каб выявіць напрамкі навуковых інтарэсаў студэнтаў на малодшых

курсах, савет распрацаваў і распаўсюдзіў спецыяльную анкету. На другім курсе на яе адклікнулася 109 чалавек.

Цяжкасць была ў тым, што не існавала на факультэце афіцыйнага замацавання членаў СНТ за кафедрамі. Нядаўня канферэнцыя афіцыйна засведчыла размеркаванне ўсіх членаў студэнцкага навуковага таварыства, якое налічвае цяпер больш 180 чалавек. Гэта адкрывае новыя магчымасці ў развіцці студэнцкай навукі на факультэце.

А. САЧАНКА.

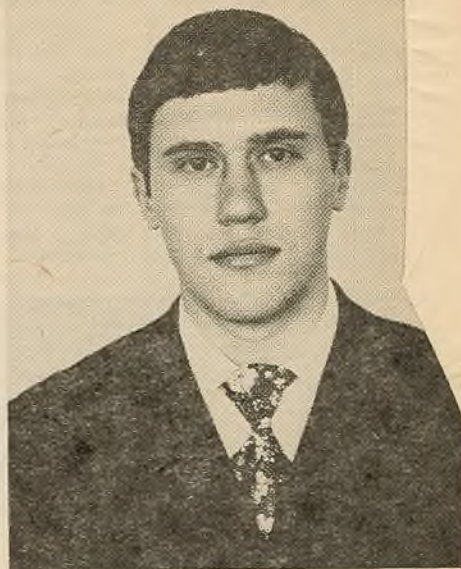

На IV курсе ФПМ любяць і паважаюць Віктара Краснапрошына і як сябра, і як старасту. Ужо на другім курсе яго выбралі ў камітэт камсамола факультэта. Цяпер ён член камітэта камсамола ўніверсітэта, адказны за спартыўную работу. Выдатнік, з мінулага года атрымлівае павышаную стыпендыю. Кандыдат у майстры спорту па лёгкай атлетыцы.

Калі ў Віктара пытаюцца, як ён паспявае ўсё рабіць, адказвае, смеючыся:

— Уставаць трэба раней. Ну, а дакладней: больш спраў — лягчэй працуецца.

Фота М. Нечыпарэнкі.

НОВЫЯ КНІГІ ПА ЛІТАРАТУРА-ЗНАЎСТВУ, ЯКІЯ ПАСТУПІЛІ У БІБЛІЯТЭКУ БДУ

1. Агатов, М. В. Об авторах ваших книг. Лит. композиции по материалам критической и мемуарной литературы. М., «Мол. гвардия», 1972.

2. Бать, Л. Г. Незабываемые встречи. Лит. беседы. Воспоминания. М., «Сов. пи-

сатель», 1972.

3. Дзюбайла, П. К. Проблемы стилоу ў сучаснай беларускай прозе. Мінск, «Навука і тэхніка», 1973 г.

4. Задонский Н. А. Любопытная старина. Исторические и литературные этюды. Воронеж, Центр-Чер-

ноземное кн. изд., 1972.

5. Макаровская, Г. А. Типы исторического повествования. Под ред. проф. Е. И. Покусаева. Саратов, Изд-во Сарат. ун-та, 1972.

6. Овчаренко, А. И. Социалистическая литература в современных спорах. М.,

«Худож. лит», 1972.

7. Проблемы становления социалистического реализма в русской и зарубежной литературе. Сборник статей. Иркутск, 1972.

8. Романтизм в художественной литературе. Сборник статей. Казань, Изд-во

Казан. ун-та, 1972.

9. Свирицкий, В. Д. Откуда вы, герои книг? Очерки о прототипах. М., «Книга», 1972.

10. Трушкин, В. П. Пути и судьбы. Лит. жизнь Сибири 1900—1917 гг. Иркутск, Вост.-Сиб. кн. изд-во, 1972.

ГУЧАЦЬ МЕЛОДЫІ КАРПАТ

Дэлегацыя Львоўскага ўніверсітэта імя Івана Франка гасціла ва ўніверсітэце некалькі дзён. А ў суботні вечар льваўяне запрасілі ўсіх на канцэрт ансамбля песні і танца «Чарамош».

Прыгожыя гуцульскія касымы, своеасаблівыя мелодыі, выконваемыя на нацыянальных інструментах, адразу ж зачаравалі глядачоў. Музычна — харэаграфічная кампазіцыя «Мы — студэнты» змяняецца дзявочыым танцам «Харычка» і

букавінскім маладзёжным, які выконвае мужчынская група ансамбля. У рытме танца рознакаляровымі вяселькамі мільгаюць расшытыя сарочкі хлопцаў і пацеркі дзяўчат, задорную мелодыю наігрывае скрыпка.

Плыве працяжная, крыху сумная закарпацкая мелодыя. Аб чым пяе Аксана Кней? Пра Карпаты, заўсёды прыгожыя і мілыя сэрцу, пра каханага, што даўно пагнаў у горы статак і ўсё не вяртаецца назад, расказвае ўкраінская народная песня.

Асабліва многа аплады-

смантаў прыйшлося на долю кіраўніка ансамбля, самадзейнага кампазітара і спявака Івана Паловіча. Гэта ён падараваў нам у арыгінальным выкананні беларускую народную песню «Касіў Ясь канюшыну».

Жыва, тэмпераментна танцуюць салісты ансамбля Тацяна Бойка і Алег Голдрыч.

Канцэрт заканчваецца вальсавым-харэаграфічнай кампазіцыяй «Дружба народаў». Зноў і зноў апладыруе зала.

Л. ЛЯВОНАВА,
Фота М. Нечыпарэнкі
і Д. Чаховіча.

Па суседству з маляўнічай дубровай на тэрыторыі вучэбнай гаспадаркі «Шчамысліца» ў 1967 годзе пачалася закладка батанічнага саду. Да гэтага ён знаходзіўся ў Чырвоным Урочышчы. На новым месцы давалася амаль нанава, акрамя дэндраарыя, ствараць экспазіцыі жывых раслін. Батанічны сад займае цяпер плошчу каля 25 га, з іх на долю леспарку прыходзіцца 21 га, дэндраарыя — 3,5 га, астатнюю тэрыторыю займаюць розныя ўчасткі травяністых раслін.

За прайшоўшыя гады тут сабрана багатая калекцыя раслін адкрытага глебу, якая налічвае 1.678 відаў і сартоў.

На ўчастку сістэматыкі раслін ёсць 460 травяністых, 390 кветкавых,

140 сельскагаспадарчых, 115 лекавых раслін. 315 відаў налічвае фларыстычны ўчастак Сібіры, Далёкага Усходу, Каўказа, Крыма, Карпат, Паўночнай Амерыкі.

ВЫРАСЦІЛІ СТУДЭНТЫ

Гордасцю нашага саду з'яўляецца дэндраарыя, які быў закладзены ў 1928 годзе па ініцыятыве акадэміка М. І. Вавілава на базе апорнага пункта Усесаюзнага інстытута раслінаводства «Шчамысліца». Цяпер тут расце 328 відаў і форм дрэў, кустоў і ліан. Многія з іх дасягнулі ўзросту 40—50 год і вышыні 20—25

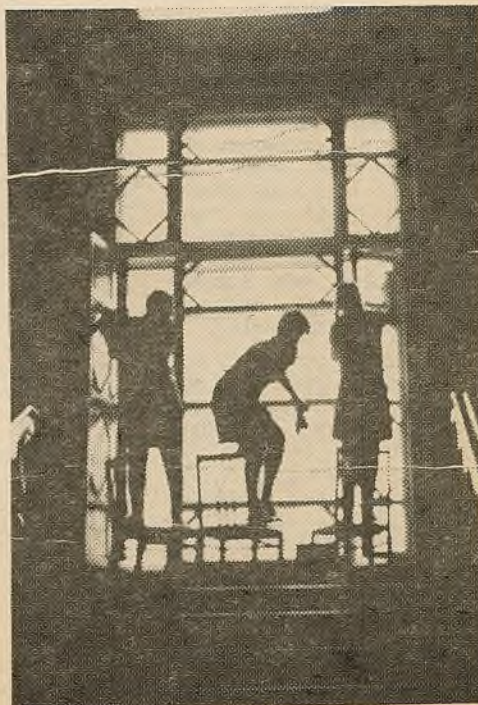
метраў. Асабліва здзіўляюць, нават спецыялістаў, такія рэдкія пароды, як арэх грэцкі, піхта цэльналістая, сахалінская, ляшчына дрэвападобная, клён жоўты, зялёнакоры, якія

дастаткова зімаўстойлівыя, добра пладаносяць і дасягаюць значных памераў. Добра тут растуць і бук усходні, хмеляграб, багранік японскі, таполя валасіста-плодная і іншыя.

Кожны год у батанічным садзе працуюць студэнты біялагічнага факультэта: робяць грады, сеюць, даглядаюць расліны. У час выт-

ворчай практыкі студэнты III і IV курсаў вывучаюць пытанні біялогіі і агра-тэхнікі сельскагаспадарчых, лекавых, тэхнічных і дэкаратыўных раслін, збіраюць эксперыментальныя матэрыялы для сваіх курсавых і дыпломных работ. Тут праходзяць практычныя заняткі па сістэматыцы раслін, марфалогіі, геаграфіі раслін, раслінаводству, дэндралогіі і кветкаводству. Акрамя таго, сад з'яўляецца добрай базай для навуковых даследаванняў не толькі студэнтаў, але і аспірантаў, супрацоўнікаў біяфака. На працягу некалькіх год тут вывучаецца біялогія цвіцення і пладанашэння арэхаў, клёнаў, бружмеляў і іншых раслін.

Л. СЦЯПАНАВА,
студэнтка біяфака.

Вясенні эцюд.

У АБ'ЕКТЫВЕ—РАДЗІМА

Нядаўна на хімічным факультэце быў праведзены фотаконкурс «Радзіма», у якім прынялі ўдзел супрацоўнікі і выкладчыкі факультэта. Фотавітрына паступіўшых на конкурс здымкаў выклікала вялікі інтарэс, аб чым гавораць шматлікія водгукі.

Вось некаторыя з іх: «...Работы вызначаюцца высокім майстэрствам, уменнем аўтару прыкмеціць самае галоўнае, мастацкім густам. Студэнты IV курса». «Малайцы, хімікі! Лепш за біёлагаў разумеюць прыроду, умеюць заўважаць прыгожае!»

Студэнты біяфака. «Такія фотаконкурсы — добрая справа. Наладжвайце іх часцей, калі ласка! Студэнты 6-й групы III курса».

Журы на чале з вядомым фотажурналістам Д. Р. Прэсам прысудзіла работы месцы ўдзельнікам: I — А. Я. Маўчанскаму за серыю работ «Беларусь — мая старонка», II — У. С. Каралькову, III — І. А. Міроненку, адзначаны работы В. Д. Сташонка, А. А. Зельскага, У. Ф. Пацея.

Журы адзначыла добры пачын хімікаў, бо фотаконкурсы развіваюць мастацкі густ, любоў да прыроды, патрыятычныя пачуцці не толькі ва ўдзельніках, але і ва ўсіх тых, хто знаёміцца з паказанымі творами.

Прафбюро хімічнага факультэта вырашыла праводзіць такія конкурсы і ў далейшым і заклікала выкладчыкаў і студэнтаў прыняць актыўны ўдзел у наступным конкурсе, тэма якога будзе аб'яўлена ў канцы семестра.

Н. СЕВЯРЫНАВА,
адказная за культмасавую работу прафбюро хіміфака.

ФОТАЭЦІЮД А. Маўчанскага (злева).

І. Міроненка. ЛУКАВІНА РАКІ,
А ШТО ГЭТА ЗА ГРЫБ? (А. Маўчанскі).

СПОРТ

ПА ТРОХ ВІДАХ

Першы вясенні месяц быў насычан спартыўнымі падзеямі. Аб многіх з іх мы пісалі. Паведамлі аматарам спорту і імёны пераможцаў спаборніцтваў па ваеннаму трохбор'ю на прыз Героя Савецкага Саюза У. Амельянюка. У мінулым годзе гэты прыз заваявала дружная каманда факультэта журналістыкі. Як жа праходзілі гэтыя спаборніцтвы цяпер?

Першы дзень спаборніцтваў: крос у парку імя Горкага. Дыстанцыя — 1000 метраў. Бегчы велікі цяжка 3-за пагонных умоў, і тым не менш спартсмены ў першым жа забегу паказваюць добрыя вынікі. Першым на фініш быў студэнт хіміфака А. Янцалевіч з часам 2 мін. 40 сек., за ім — А. Ханцэвіч — 2 мін. 42 сек. і П. Хадасевіч — 2 мін. 43 сек.

У камандным заліку пасля першага віду — каманда журфака.

У другі дзень спаборніцтваў чутлівыя стралы ў стралковым цэры. Трохборца павінен не толькі хутка бегаць, але і трапіна стральца. А. Янцалевіч застаўся верным сабе і тут. Яго вынік аказаўся выдатным — 49 ачкоў з 50. Затым некаторы час стралкі паказваюць сярэднія вынікі. Але вось у пятай змене А. Ханцэвіч і студэнт хіміфака Е. Вясёлю выбіваюць па 48 ачкоў. Такім чынам, А. Ханцэвіч упрытык наблізіўся да лідэра — А. Янцалевіча. Усё вырашыць апошні від: кіданне гранаты.

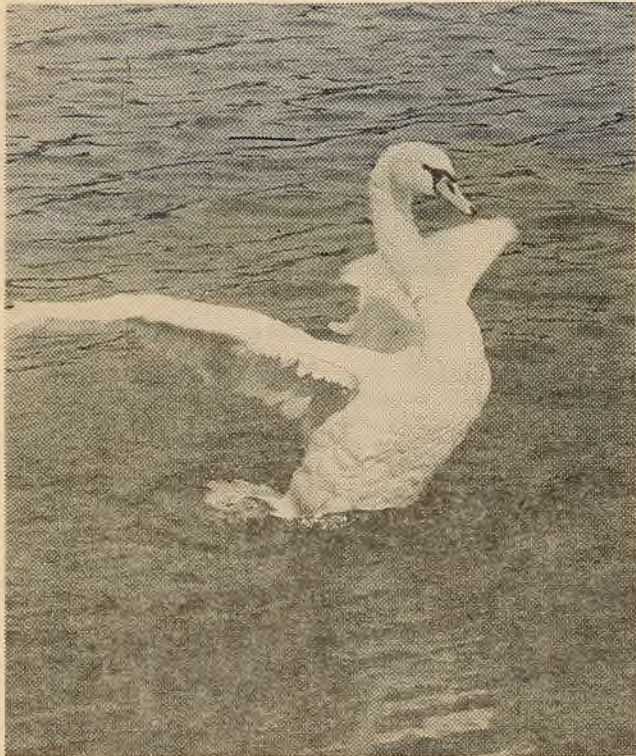
Самы далёкі кідок у В. Емяльянава, студэнта хіміфака, — 55 метраў. Але астатнія таварышы па камандзе яго не падтрымалі, і кідка А. Ханцэвіча на 49 м 20 см хапіла, каб каманда журналістаў у другі раз выйграла кубак па ваеннаму трохбор'ю.

Другое месца — у спартсменаў фізічнага факультэта, трэцяе — у хімікаў.

Чэмпіёнам БДУ ў асабістым заліку стаў А. Янцалевіч, які апарэдаў сваёй асноўнага канкурэнта А. Ханцэвіча ўсяго на паўчакі.

У спаборніцтвах прынялі ўдзел сем факультэтаў. Застаецца пашкадаваць, што такія вялікія факультэты, як ФПМ і юрфак, не выставілі свае каманды, а ў мінулым жа годзе яны заваявалі прызавыя месцы.

М. ХАРЫТОНАУ,
В. КРАСНАПРОШЫН.

БДУ — СПАРТЫЎНЫ

Закончылася першыняство вуну рэспублікі па фехтаванню. Паспяхова выступіла на гэтых спаборніцтвах каманда БДУ. Яна заняла другое месца, набраўшы 107 ачкоў. Першае месца ў каманды інстытута фізічнай культуры.

Сталі вядомы вынікі першыняства БДУ па баскетболу ў праграме круглагадовай спартаняды, якое праходзіла з 17 па 20 сакавіка. Першае месца сярод жанчын — у каманды геафака. (Дарэчы, гэтая каманда ўжо шосты раз запар выйграе першыняство). Другое і трэцяе адпаведна ў гістарычнага і фізічнага факультэтаў. У мужчын першае месца заваявала каманда фізфака — таксама неаднаразовы лідэр: на працягу 10 год яна займае прызавыя месцы. Другое — у каманды ФПМ, трэцяе — у матфака.

У першынястве ўдзельнічалі ўсе факультэты. Яно ахапіла больш 200 студэнтаў універсітэта. Спаборнічалі 9 жаночых каманд і 10

мужчынскіх. Увогуле гульні прайшлі цікава і арганізавана. Вось толькі каманда жанчын матфака адступілася ад традыцыі быць у лідэрах: за нез'яўленне на гульні яна аказалася на апошнім месцы. Тое ж і ў каманды мужчын геафака. Цяжка сказаць, чыя віна тут большая: ігракоў каманд ці адказных за факультэт выкладчыкаў спорткафедры, якія не змаглі як след арганізаваць каманды.

Яшчэ адна праблема (якая напамінае аб сабе, напэўна, на ўсіх спаборніцтвах, што праходзяць у зале) — неабходнасць набыць электрычнае табло. Устанаўленне яго ў спартыўнай зале БДУ не толькі дапамагло б лепш арганізаваць уласныя спаборніцтвы, але дазволіла б праводзіць тут спаборніцтвы рэспубліканскага маштабу, і студэнты мелі б магчымасць прысутнічаць на цікавых паядынках.

Сяброўскія сувязі існуючы паміж спортклубам БДУ і СШ № 109 г. Мінска. Спартыўны клуб гэтай школы «Віцязь» — неаднаразовы пераможца рэспубліканскіх спаборніцтваў сярод школьнікаў — «Спартланды» атрымлівае рознабаковую шэфскую дапамогу ад універсітэцкага спартыўнага клуба. Выкладчыкі кафедр праводзяць у школе трэнеруючыя па розных відах спорту, забяспечваюць кваліфікаванае судзейства на школьных спаборніцтвах.

Нядаўна ў школе адбыўся спартыўны вечар. Ад імя спортклуба БДУ лепшай спартсменцы школы Г. Труннай ўручан памятны прыз.

Працягваюцца спартыўныя спаборніцтвы «Здароўе» сярод супрацоўнікаў універсітэта па 10 відах спорту. Ужо праведзены спаборніцтвы па баскетболу, вайейболу, плаванні, лёгкай атлетыцы ў зімовых умовах, настольнаму тэнісу, шахматах, шахах.

У апошнія дні сакавіка будуць падведзены вынікі па стральбе, цяжкай атлетыцы, рыбнай лоўлі. У спаборніцтвах прымаюць удзел людзі розных узростаў груп. Лідэрамі сталі У. А. Ціток, намеснік дэкана гістфака, Э. І. Бяляускі, галоўны бухгалтар універсітэта. Сярод факультэтаў на сённяшні дзень першае месца займае фізфак.

Нядаўна кафедра фізікультуры і спорту накіравала дэлегацыю ў саставе выкладчыкаў і лепшых спартсменаў у падшэфны Стаўбцоўскі раён.

Гэтая паездка — практычнае ажыццяўленне закліку «ГПА — у сельскія масы», з якім у свой час выступіў педагогічны інстытут. Быў праведзены семінар аб правілах прыёму норм ГПА. Перад слухачамі выступіў з дакладам М. Крываносаў, чэмпіён Алімпійскіх гульняў, заслужаны майстар спорту па кіданню молата. Падшэфны арганізацыі атрымалі парад і практычную дапамогу.

У першынястве горада па вайейболу сярод мужчын поспех спадарожнічаў камандзе БДУ. Яна заняла другое месца, прапусціўшы ўперад каманду інстытута фізічнай культуры.

Т. ЛАУРЫНОВІЧ.

НА ЗДЫМКУ: першы забег трохборцаў.

Фота М. Халіца.

АКНО У ПРЫРОДУ

Прабуждаецца пасля доўгай зімовай дрэмоты лес. На сугрэўках, куды часцей заглядае сонца, ужо растаў снег, а з-пад леташняга лісця і ігліцы высунуліся першыя, пакрытыя шызым пушком, блакітныя кветкі сон-травы. Зрэдку можна натрапіць і на рознакаляровыя пралескі, якія дзвюма трыма сцяблінкамі прытаіліся ля пачарнелых пнёў.

Глыбей у лесе, у гушчары, адкрываецца іншы мялюнак. Тут яшчэ сустракаюцца плямы бруднага раскрышанага снегу. Лёгкага смуга бялявага туману коўдрай вісіць над цёмна-шэрым абрусам, сатканым з прэлай лістоты і рыжай травы.

Ціха і аднастайна здаецца ў лясной глушы ў гэтую пару. Але толькі на першы погляд. Прysłухайцеся

ўважліва, прыгледзьцеся, асцярожна ступаючы па мяккаму подсілу.

Вось разбіты ўшчэнт трухлявы пень: гэта напэўна жывае, ці, як яе інакш называюць, «чорны дзяцел». Жаўна — вельмі недаверліва і хітрая птушка. Любімая яе ежа — мурашкі, тлустыя лічынкі кареда, якія зімуюць у пнях ці калодах.

Ну, а каму не вядомы стракаты дзяцел — лясны лекар? Яшчэ далёк чуваць яго стукат у «кузні», дзе ён старанна выбівае семечкі з шышак. Дзяцлы аседла жыўць у лесе. Ім надрэнна было тут нават зімой, калі ўсюды ляжаў снег. Бо харчуюцца яны пераважна насеннем сасны і ёлкі, і голад ім не страшны.

А гэта што за вяртлявая, дымнага колеру, з кароткім

хвостом птушачка? Яна спрытна бегае вакол шурпатага ствала сасны, выцягваючы тонкай, нібы шыла, дзюбачкай са шчылін розных насіяконых. Цікава тое, што птушка ў асноўным перамяшчаецца галавой уніз, моцна трымаючыся вострымі кіпцюрыкамі за каструбаватую кару. Гэта папаўзень — пастаянны жыхар лесу, асабліва зімой і вясной.

У кустах лясчыны нярэдка можна заўважыць параўнальна вялікіх птушак. Яны важна гушкаюцца на зыбкіх і тонкіх прутах, лузаюць раннія сакавітыя каташкі. Пасля працяглай і галоднай зімы — гэта выдатная ежа для рыбчыкаў. Гэтыя прыгожыя птушкі трымаюцца звычайна парчкамі і адчуваюць сябе спакойна ў царстве дробнага птаства. Ноч яны право-

дзяць у густых зарасніках ельніку.

Вось чародка маленькіх шэра-зялёных птушчак з жаўтаватым чубком абляпіла засохлую рыжую сасну. Надзвычай рухавыя, яны падвешваюцца да тонкіх галінак, старанна праглядаюць іх і пералетаюць да другіх. Але перш чым прымацавацца, нейкі момант утрымліваюцца на месцы ў паветры, часта-часта трапецую крыламі, як лёгкія матылькі над кветкамі. Заважваюць іх каралёккі. За маленькі рост іх яшчэ па праву называюць еўрапейскім калібры. Ні адзін вуся, ні адна лічынка не схавалася ад іх празорлівага вочка-пацеркі.

Не засмучайцеся, калі вам не ўдалося паглядзець зблізку на чырванабровых цецяркукоў. Яны занадта ас-

цярожныя, асабліва вясной, калі трымаюцца разам з шэрымі цяцяркамі. Цецяркукі звычайна першыя вас заўважаюць і спуджана засвішчуць.

Цецяркукі прагна паядаюць бярозавыя пупышкі, але, бадай, самы лепшы іх ласунак — цёмна-рудыя шышачкі вольхі. Амаль без асаблівых цяжкасцей перажылі яны зіму: ежы хапае, а што датычыцца пасцелі, то гэта вырашаецца вельмі проста. Бухнецца з дрэва ў рыхлы снег — мякка і ўтульна. Праўда, часта ім прыходзіцца разлічвацца жыццём за такую зручнасць. Здарэецца, што днём адліга, а пад раніцу моцны мароз, і тады многія цецяркукі гінуць пад ледзяною коркай.

Часам пад густой ялінай можна ўбачыць карычневую лусачку ад шышак. Не па-

думаеце, што яны пасля дзягта засталіся. Гэта вынік вавёрчнай працы. У красавіку ў цёплых гнёздах і дуплах паяўляюцца маленькія бездапаможныя вавёрчкі. Месяцы праз два яны ўжо лёгка скачуць з дрэва на дрэва.

Мы зрабілі толькі сотню крокаў, а колькі разнастайнага і цікавага заўважылі. А якое задавальненне падыхаць свежым паветрам, прэсным водарам вызваленнай ад снегу зямлі, прайсціся па вільготным, набрынялым вадою грунце.

Непаўторная і казаная прырода ў любую пару года вабіць да сябе і зачароўвае.

У. РУБАНАУ,
студэнт.

Рэдактар
А. А. НІКОЛЕНКА.